70STE JAARGANG No. 8699 | DINSDAG 14 APRIL 1953 | VIER PAGINA'S

Hoofdredacteur: Ad. Versney.
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29.
Telefoon Redactie 3858
Telefoon: Administratie 3550
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs
Aruba, Curaçao, Bonaire, Bovenwinden en Suriname ƒ 2.50.
Buitenland ƒ 3.— per maand
(bij vooruitbetaling).

Cayenne-K.L.M.'s honderste!

Caraibisch luchtnet versterkt door verbinding Curacao — Cayenne

Flying Dutchman voortaan naar alle drie Guyana's

(Van onze Verslaggever)

Cayenne, 12 April, — De honderdste stad is in het K.L.M.-luchtnet opgenomen. Het is Cayenne in Frans Guyana, op 180 mijl afstand van Paramaribo. Cayenne, dat een tijdlang alleen maar bekendheid genoot om zijn banjo op het Duivelseiland, maar dat zich thans aan het ontwikkelen is tot het bedrijvig centrum van een land met velerlei mogelijkheden op economisch en touristisch gebied. Het is het West Indisch bedrijf van de K.L.M. geweest, dat dit project heeft weten te verwezenlijken. En daarvoor verdienen zij, die hiertoe het initiatief namen — en onder hen vooral de vooruitstrevende directeur de heer M. Koster — de dank van allen, wie het belang der Nederlandse Antillen ter harte gaat.

Verwendste gast is bij K.L.M. tevreden!

Een uitgelezen gezelschap van gouvernements - vertegenwoordigers, afgevaardigden van industrie, radio en pers was jl. Zendagmorgen op vliegveld Hato bijeen, om er op uitnodiging van de gastvrije directeur van het Caraibisch bedrijf van de K.L.M., de heer M. Koster, de eerste vlucht naar de hoofdstad van Frans Guyana mee te maken. Voor deze vlucht was de D.C.-4 PJ-Tap „Paramaribo" gecharterd, een vier-motorige 36-seater Douglas, waarvan de crew bestond uit de heren: A. van Oorschot, gezagvoerder; de heer W. P.. Wesly, tweede bestuurder; de heer W. J. van Aarem, radio-telegrafist; de heer R. Krabbendam, boord-werktuigkundige; de heer J. F. H. Boddeus, steward. en mej. A. Ch. Kröner, stewardess.

De volgende dames en heren begaven zich aan boord van het vliegtuig: de heer M. Koster en diens echtgenote; de heer S. A. L. Maduro, Agent Consulaire van Frankrijk; de heer R. H. C. van Haaren, Directeur van Lands Radio Dienst; de heer W. Lambij, Chef Passage Afdeling C.P.I.M.; de heer S. B. Tucker, Chef Vervoersafdeling Lago Oil and Transport Company; de heer B. H. Isings, Ambtenaar Administratie van Financiën; de heer A. Bruinenberg, Hoofd Meteorologische Dienst; de heer J. Haak, Perschef K.L.M. en diens echtgenote; alsmede vertegenwoordigers van pers, radio en nieuwsdienst.

Om kwart voor negen was het historisch ogenblik aangebroken waarop de eerste vlucht Curaçao — Cayenne een aanvang zou nemen. Nagewuifd door de vele belangstellenden, die op deze Zondagmorgen naar het vliegveld waren gekomen, steeg de machine op voor haar zeven uur lange tocht naar Cayenne.

(Wordt vervolgd op pag. 3)

FRANSE SOCIALISTEN WILLEN 4-MOGENDHEDEN CONFERENTIE

Parijs. — Twee vooraanstaande Franse Politici, de radicale expremier Daladier en de voormalige socialistische minister van defensie Moch, hebben aangedrongen op het houden van een vier-mogendhedenconferentie om de Sovjet-bedoelingen te peilen.

Daladier schreef in het financiële avondblad „Information": „Het uur heeft geslagen voor een vier-mogendhedenconferentie".

In het artikel in het onafhankelijke avondblad „Le Monde", deed Moch een beroep op de Franse Regering om het initiatief voor een bijeenkomst der „Grote Vier" te nemen.

Ons „Nieuws van Vandaag" plaatst deze wens in het perspectief van Moskou's veranderde politiek en Adenauers verblijf in Amerika.

RUIMER VLOEIT DE OLIE

Teheran. — De Italiaanse tanker „Pica" heeft gisteren de Perzische Golf verlaten met 5000 ton ruwe Perzische olie.

De Japanse tanker „Nissyomaro" is eveneens gisteren vertrokken uit Abadan met bestemming Japan en met 18000 ton geraffineerde olie aan boord.

Foster Dulles bleek de man, die door Eisenhower gedementeerd werd

Washington. — Het blijkt thans, dat de gezagvolle bron van het State Department, die de door het Witte Huis gedementeerde verklaringen over de toekomstige Amerikaanse politiek in het Verre Oosten aflegde, niemand minder was dan de Staats-secretaris John Foster Dulles in eigen persoon. Het kan weinig verwonderen, dat dit nieuws de bezorgdheid en verwarring niet alleen in Formosa en in Korea maar ook in het Congres en de Pers vergroot heeft.

De bezorgdheid, die in het Congres en door de pers werd uitgesproken, vloeit voort uit de vrees, dat de voorstellen vergaande concessies bevatten aan de Chinese communisten en dat zij wellicht zouden kunnen neerkomen op wat een rubriekschrijver noemde „een Muenchen in het Verre Oosten".

De verwarring was het gevolg van het feit, dat het Witte Huis een ontkenning uitgaf van de persberichten, die in feite gegrond waren op een bespreking, die Dulles op een diner had met ongeveer 20 verantwoordelijke journalisten. Geen der berichten gaf het volledige onderhoud met Dulles volkomen weer. Kennelijk had elk journalist, die punten scherper belicht, welke hij persoonlijk nieuwswaardig oordeelde.

Uit de bestudering van de verslagen in negen van de dagbladen en persbureaux, die op het onderhoud met Dulles vertegenwoordigd waren, blijkt, dat ze alle vermeldden, dat er in de boezem van de regering-Eisenhower een voorstel besproken is om de grens van Korea vast te stellen langs het smalle middel van het schiereiland als onderdeel van een algehele regeling der politieke vraagstukken in het Verre Oosten.

Twee van de meest verantwoordelijke dagbladen berichtten, dat de mogelijkheid wordt overwogen van een voogdijschap over Formosa, dat tezijnertijd de onafhankelijke republiek van Formosa zal worden. De „Christian Science Monitor" ging verder en verklaarde: Mocht er in Korea een wapenstilstand worden bereikt en de toekomst van China en Formosa worden geregeld in een niet-bestaand vacuum, dan lijdt het weinig twijfel, dat de regering van Eisenhower een oplossing zal aanvaarden, waarbij Formosa een onafhankelijke republiek wordt onder Tsjiang Kai-sjek en het communistische vasteland onder de controle wordt gelaten van het bewind te Peking".

Heeft U N-rekeningen in Nederland?

Sinds 4 Maart kunt U er meer mee doen

Amsterdam. — Guldensrekeningen van niet-ingezetenen van Nederlandse nationaliteit, worden „Rekeningen-N" genoemd, evenals rekeningen van alle niet-ingezetenen, woonachtig of gevestigd in Indonesië of de Overzeese Rijksdelen (dit dus ongeacht de nationaliteit). Bij deze rekeningen wordt steeds aangegeven in welk land de niet-ingezetene is gevestigd.

Rekeningen-N mogen slechts krachtens een algemene of incidentele vergunning van de Nederlandse Bank, worden gedebiteerd of gecrediteerd. De Twentse Bank heeft in haar jongste weekberichten een en ander over deze rekeningen verteld, waaraan dit bericht werd ontleend.

Krachtens Algemene Vergunningen aan deviezenbanken etc., mochten tot dusverre o.a. de volgende betalingen aan Nederlandse ingezetenen ten laste van een rekening-N worden verricht: alle belastingen; abonnementsgelden, contributies en bijdragen, boeken en kleine geschenken (maximum ƒ 50 Ned. per maand): kosten en lasten op onroerend goed en hypotheken; kosten van onderhoud en studie van gezinsleden; kosten van beheer en instandhouding vermogen; ondersteuningen (maximaal ƒ 3000 Ned. per jaar); levensverzekeringspremiën (geen koopsommen); reis en verblijfkosten (maximaal ƒ 60 Ned. per dag. per persoon); aankoop van bepaalde beleggings-objecten in Nederland.

Voor ons iets ruimer

Voor rekeningen-N-Indonesië, -Suriname en -Nederlandse Antillen zijn de gebruiksmogelijkheden iets ruimer. Zo zijn alle bovengenoemde betalingen geoorloofd, waarbij echter geen maximum is gesteld ten aanzien van ondersteuningen. Voorts zijn Algemene vergunningen verleend voor betaling aan Nederlandse ingezetenen van pensioenen, lijfrenten en alle verzekeringspremiën (geen koopsommen).

Reis- en verblijfkosten ten laste van een rekening-N-Indonesië opgenomen, zijn niet gebonden aan enig maximum.

Op 4 Maart j.l. heeft de Nederlandse Bank een tweetal nieuwe Algemene Vergunningen aan deviezenbanken etc. verleend, waardoor het mogelijk is ten laste van rekeningen-N-Indonesië, -Suriname, -Nederlandse Antillen en -Nieuw-Guinea ten name van natuurlijke personen, betalingen aan Nederlandse ingezetenen te doen ter zake van: dokters- ziekenhuis- en begrafeniskosten; onderhoudskosten van graven; declaraties van advocaten, procureurs, deurwaarders, notarissen, accountants en belastingconsulenten; aankoop van goederen tot een maximumbedrag van ƒ 3000,— per jaar, indien deze goederen bestemd zijn voor uitvoer naar Indonesië, Suriname, de Nederlandse Antillen of Nieuw-Guinea en voorzover de desbetreffende uitvoer-deviezenvergunning van de Centrale Dienst voor In-, en Uitvoer vermeldt dat betaling mag plaats vinden ten laste van respectievelijk een rekening N-Indonesie, -Suriname, -Ned. Antillen of -Nieuw-Guinea.

L Nederhorst ziet donkere wolken op Antilliaanse horizon

Vakkennis en reele arb eidspolitiek kunnen ze verdrijven

Sedert de laatste maand heeft de Comb. Pletterij Nederhorst zijn personeel sterk moeten inkrimpen, 150 man werd reeds ontslagen, hoofdzakelijk uit de afdeling scheepsbouw en reparatie en als het zo doorgaat, zal er nog een 100-tal mensen naar huis moeten worden gezonden, waardoor de personeelssterkte van 1600 man terug zal lopen tot plm. 700 man, aldus de heer L. Nederhorst, directeur van de N.V. Comb. Pletterij Nederhorst.

Een dergelijke sterke inkrimping geeft te denken en het baart de heer Nederhorst ook zorgen, want het wel en wee van zijn bedrijf, waarin velen een boterham verdienen, gaat hem zéér aan het hart. Als oorzaak van deze inkrimping ziet de heer Nederhorst twee factoren.

De nieuwe vacantie-regeling en de nieuwe werktijdenregeling, waarbij de werkweek wordt teruggebracht van 52¼ uur op 45 uur, zijn van grote invloed op de bedrijfspolitiek van een onderneming als de onze, zo verklaarde de heer Nederhorst.

De eerste viool.

Deze nieuwe vacantie-regeling en de nieuwe werktijdenregeling brengen het rouleringsysteem in gevaar. Doordat wij aan de hoge sociale lasten niet meer kunnen voldoen, kunnen wij onmogelijk concurreren. Door de olie zijn wij verwend. Er is een hoge levensstandaard en een dure arbeidsmarkt in de Antillen.

De algemene tendens is, dat men van de oliemaatschappij plukt wat er maar van geplukt kan worden. Er worden de werknemers faciliteiten verleend, waaraan geen enkel ander bedrijf dan de olie alleen kan voldoen. De heer Nederhorst vindt een verhoging der levensstandaard dan alleen verantwoord, indien een verhoging der arbeidsprestaties daaraan ten grondslag ligt. In de concurrentie met andere bedrijven speelt de prestatie de eerste viool.

Curaçao is politiek gesproken nog een onervaren land, er worden met de bekende charme vele beloften gedaan om de stemmers tevreden te stellen. Er wordt méér beloofd dan men kan nakomen. Het gevolg hiervan is, dat de grote bedrijven zelf niet meer weten waar zij aan toe zijn. De wijze, waarop de vacantieregeling tot een feit werd gemaakt, zonder dat daarbij het oor te luisteren werd gelegd bij de bedrijven, die er mee te maken hebben, is een symptoom van een bedenkelijke mentaliteit, die meer schade dan goed doet. Men roept geesten op, die men zelf niet meer bezweren kan.

De verkorting der arbeidstijdenregeling werkt als een „boomerang", want door deze vermindering der arbeidstijden gaan de arbeiders naar verhouding ook minder verdienen. Het is maar zeer de vraag aldus de heer Nederhorst, of men zich wel gerealiseerd heeft, dat vermindering der arbeidsuren tevens betekent een vermindering van het budget van de werknemer. Zo men overweegt middels de minimumlonen de arbeiders hetzelfde loon te garanderen, m.a.w dat ondanks een sterk verkorte arbeidsweek toch hetzelfde loon zal worden uitbetaald als voorheen, dan betekent dit voor de werkgever een situatie, die desastreus kan zijn.

Een gezonde politiek.

Wil men de basis, waarop de industrie moet steunen, teneinde met succes te kunnen concurreren met de buitenlandse markt, niet versmallen of geheel wegnemen, dan dient men t.a.v. arbeidsaangelegenheden, welke zo nauw ingrijpen in de bedrijfspolitiek, tot een gezonde en reële politiek te komen. Geen holle leuzen en frases, maar maatregelen, die kunnen worden uitgevoerd zonder de kip met de eiren te slachten.

(Wordt vervolgd op pag. 2)

Het nieuws van vandaag

Dr Adenauer's bezoek aan Amerika heeft plaats onder heel andere omstandigheden, dan men heeft kunnen voorzien toen de uitnodiging daartoe van Amerikaanse zijde werd gedaan. Destijds — d.w.z nog geen twee maanden geleden — meende men, dat de elkaar opvolgende besprekingen van Europese staatslieden van verschillende nationaliteit met de Amerikaanse regering uitsluitend gericht zouden zijn op de consolidatie van een Europese defensieve politiek, waarvan het plan reeds lang vaststond en waarvan de verdragen van Bonn en de Europese Defensie-Gemeenschap het logische sluitstuk zouden vormen. Thans wordt het meer en meer waarschijnlijk, dat dit zorgvuldig ontworpen plan herzien en opnieuw aan de zich wijzigende omstandigheden getoetst zal moeten worden. Zelfs mag men de mogelijkheid niet uitsluiten, dat in sommige landen en in sommige politieke kringen (bepaaldelijk in Frans Socialistische kringen) het beginsel en de grondslag zelf van deze politiek zullen worden aangevallen.

Hoe ondoorzichtig de toestand in de Sovjet-Unie op het ogenblik ook nog zij, de indruk wint veld, dat er in het Kremlin het een en ander meer gaande is dan een politieke manoeuvre ten opzichte van de buitenwereld. Dat neemt natuurlijk niet weg, dat de politieke veranderingen door de Sovjet-Unie tevens worden uitgebuit ten behoeve van Russische buitenlandse politiek en dat de nieuwe machthebbers in traliseren, met dien verstande dat het het recht zou krijgen Moskou zich zullen inspannen om zo veel mogelijk diplomatiek voordeel uit hun verandering van gedragslijn te slaan. De gelegenheid daartoe zullen zij tamelijk gemakkelijk kunnen vinden, vooral wanneer zij er zich toe zetten de nationale aspiraties en sentimenten van de West-Europese naties aan te wakkeren.

Een belangrijke aanwijzing voor de juistheid van dit vooruitzicht zal waarschijnlijk de politiek van de nieuwe Russische regering ten aanzien van Duitsland inhouden. Daarnaar kan men op het ogenblik nog slechts gissen, doch het mag allerminst uitgesloten geacht, dat de Sovjet-diplomatie juist op dit punt een nieuw initiatief zal gaan ontplooien.

Adenauer in Amerika

Met name houdt men er in Washington zowel als in de Europese hoofdsteden ernstig rekening mee, dat de Sovjetregering opnieuw een voorstel zal doen voor het beleggen van een conferentie der Grote Vier ter oplossing van het Duitse vraagstuk. Men verwacht, dat de Sovjet-Unie in dat geval zou voorstellen Oost- en West-Duitsland te herenigen en ten doen ontruimen door alle bezettingstroepen. Misschien zelfs zouden de Russen thans bereid zijn toe te stemmen in vrije en democratische verkiezingen, zoals die destijds van Westerse zijde zijn geëist als een conditio sine qua non. Anderzijds zouden zij waarschijnlijk vasthouden aan de noodzakelijkheid om het herenigde Duitsland te neuzich ter verzekering van zijn neutraliteit tot op bepaalde hoogte te bewapenen. Tegelijkertijd zou Moskou dan echter een hernieuwing van het Russisch-Frans-Engelse bondgenootschap van vroeger kunnen voorstellen bij wijze van garantie tegen een eventuele herleving van de oude agressieve Duitse mentaliteit.

Men realiseert zich, dat dergelijke voorstellen een goed onthaal zouden kunnen vinden, zowel bij grote delen van het Duitse volk als bij de Franse nationalisten, die de kans schoon zouden zien om de Europese Defensiegemeenschap overbodig te verklaren en bij die delen van de publieke opinie in West-Europa inclusief Engeland, die al heel spoedig gereed zullen staan om te betogen, dat verdere herbewapening en zelfs handhaving daarvan overbodig is.

De consequentie van de nieuwe Russische diplomatie — een consequentie waarop het Westen zich volstrekt niet heeft voorbereid — zou echter zijn, dat de gehele Europese defensiegemeenschap ondermijnd zou worden en dat een machtige stoot zou worden gegeven aan de terugkeer tot het oude stelsel der nationale, rivaliserende staten.

Het ligt voor de hand, dat dr Adenauer vooral over deze vooruitzichten met zijn Amerikaanse gastheren geconfereerd heeft tijdens zijn bezoek aan Washington en het is zeker niet zonder strekkende betekenis, dat juist in deze dagen van zijn bezoek uit Washington berichten komen over een „uitsmeren" der Westerse defensie over een periode van 20 tot 30 jaar.

West Indische Conferentie besloot in theorie tot federatie

Groot verschil van inzichten over de praktijk

Londen. — De West Indische delegaties op de Caraibische conferentie te Londen hebben Maandag in grote lijnen overeenstemming bereikt inzake het principe ener federatie in het Caraibisch gebied.

Maar gedurende de langdurige inleidende besprekingen in de besloten bijeenkomst van de eerste conferentiedag bleek, naar verluidt, groot verschil van inzicht over de wegen waarlangs in de praktijk de federatie verwezenlijkt moet worden. Alle delegaties, van Trinidad, Jamaica, Barbados, the Windswards- en de Leewardseilanden, gaven hun mening over de voorstellen van de „standing closers association committee" van 1948/1949, die de basis van de besprekingen vormen.

Waarnemers van Brits Guiana en Brits Honduras, die het plan verwierpen, volgden de debatten, maar namen er niet aan deel.

Vandaag is er een openbare vergadering en na de beëindiging van het algemeen debat zullen twee commissies worden ingesteld; een voor de staatkundige en de andere voor de financiële vraagstukken.

EISENHOWER ZENDT BROER NAAR ZUID AMERIKA

Washington. — President Eisenhower heeft bekend gemaakt, dat hij zijn broer, dr Milton Eisenhower naar de Latijns Amerikaanse landen zal zenden om aldaar de economische en maatschappelijke toestanden te bestuderen. Hij zal, naar de president in een boodschap aan de landen van de pan-Amerikaanse Unie verder meedeelt, rapport uitbrengen aan hem en aan minister van buitenlandse zaken Dulles over de middelen, die kunnen worden aanbevolen tot versteviging van de banden tussen de Verenigde Staten en alle buurlanden in de pan-Amerikaanse Unie.

ROSENBERG UITSPRAAK UITGESTELD

Washington. — Het Hoog Gerechtshof dat zich gisteren zou uitspreken over het cassatieverzoek van de Rosenbergs heeft de beslissing uitgesteld tot 27 April.

Recht tot het Hart

Men kan een dwaling nooit met een andere dwaling overwinnen.

EEN NIEUW FEUILLETON!

Wat bewoog de poolse chirurg Wilczur zijn schitterende praktijk er aan te geven en als een verworpene langs Gods wegen te gaan zwerven? Was het een vrouw, die hem daartoe dwong? Was het de kracht van haar liefde? Was het haar ontrouw?

In Radoliszki woonde het blonde winkelmeisje Marysia. Drie mannen dingen naar haar gunst. Sobek, de postdirecteur zette de hele streek op stelten door zijn mandoline op het hoofd van zijn medeminnaar in gruizelementen te slaan. Het meisje ging over de tong bij allen, die haar haar schoonheid en eenvoud benijdden. Toch was zij een tragisch figuur.

Even tragisch als de grote geleerde Wilczur, die zich door zijn mensenliefde tot daden liet verleiden, die hem de naam van kwakzalver bezorgden en waardoor hij zich de ongunst van de overheid op de hals haalde.

In welke verhouding stonden zij tegenover elkaar? Hoe ontknoopte zich dit drama van ontwakende liefde, verlatenheid en onbegrip?

De poolse schrijver Mostowicz geeft op al deze vragen antwoord in zijn onderhoudende en boeiend roman: **DE VERWORPENE**, waarvan in het volgende nummer van ons blad de eerste aflevering zal verschijnen.

Nieuwe kerk te Sufissant wordt verrijkt met gehakt beeld van O.L. Vrouw van Fatima

De Directeur van de C.P.I.M., de heer H. v. Drimmelen, ontving van de groepsmaatschappij der Shell te Lissabon het volgend bericht betreffende een Fatima-beeld, dat aan de nieuwe kerk te Suffissant geschonken zal worden.

„Bij de bekende beeldhouwer Thedim uit Oporto hebben wij een houten gepolychromeerd beeld van O.L. Vrouw van Fatima besteld, dat een nauwkeurig nabootsing zal zijn van het beeld in Fatima zelf.

De totale hoogte zal ongeveer twee meter zijn, met inbegrip van de zilvere vergulde kroon waarin edelstenen gevat zijn. De uitvoering van de opdracht wordt persoonlijk gecontroleerd door onze Bedrijfsleider in Oporto, Señor Vasco Rebello Valente Pareira Cabral. Ook het voetstuk zal hier vervaardigd worden, zodat het nauwkeurig bij het voetstuk zal aansluiten.

De beeldhouwer heeft zich bereid verklaard het beeld zo tijdig te voltooien, dat het op 13 Mei a.s. te Fatima zal kunnen worden gewijd. Daarna zal het naar Lissabon worden vervoerd om daar te wachten op overtocht naar Curaçao aan boord van één der „Sopomata" tankers — óf de SAO MAMEDE óf de SAMEIRO — tegen het einde van Mei. Met de „Sopomata"-maatschappij hebben wij regelingen getroffen om het beeld met gepaste plechtigheid te ontvangen, en wij veronderstellen, dat, wanneer het schip op Curaçao aankomt, de Portugezen aldaar voor een waardige ontvangst zullen zorg dragen. Doordat het beeld met een Portugees schip vervoerd wordt, zal het onder de hoede van Portugezen blijven gedurende de lange reis naar West Indie.

Ten spoedigste na voltooiing van het beeld, zullen wij U een foto sturen, alsmede de juiste afmetingen en het gewicht. De hele aangelegenheid berust officieel bij de Shell-Company van Portugal, Ltd. en het beeld moet ook gezien worden als een geschenk van de werknemers van diezelfde maatschappij aan de Kerk van O.L. Vrouw van Fatima te Curaçao".

Donkere wolken...

(Vervolg van pag. 1)

Van belang is daarbij, dat er meer gecoordineerd wordt gehandeld en de industrieën niet voor een „fait accompli" worden gesteld, die de basis van hun bestaan niet aantasten. Het moet niet zó zijn, dat in de wetgevende vergaderingen de ene partij de andere de loef wil afsteken door de werkgemeenschap koeien met gouden horens voor te zetten, het aan de bedrijven en industrieën maar overlatend hoe zij deze beloften omzetten in gangbare munt

Vakonderwijs.

Van essentieel belang om een gunstiger voorwaarden te scheppen, teneinde te kunnen concurreren met het buitenland, noemde de heer Nederhorst het kweken van bekwame arbeiders, in casu het stimuleren van vakonderwijs. Men verdient te gemakkelijk zijn brood, klaagde de heer Nederhorst, de welvaart stompt de activiteiten van de mensen af om zelf nog iets te bereiken.

Avondcursussen zijn onbekende begrippen Indien men een vak goed kan beheersen, is men veel waard en behoeven de industrieën niet meer afhankelijk te zijn van import van arbeidskrachten. Laat men goed begrijpen, wij hebben hier een eenzijdige industrie, alles staat en valt met de olie.

Alle andere slogans, dat Curaçao veel te bieden zou hebben, dat Curaçao, geografisch liggend op een knooppunt van wereldwegen, een belangrijke rol zou kunnen spelen als trait d'union voor Zuid-Amerika, zijn slechts wensdromen. Opvoeding van de werkgemeenschap in die zin, dat men propageert het belang van het volledig beheersen van een vak, het stimuleren van vakonderwijs en daarnaast een arbeidspolitiek, die reëel is en dus verwezenlijkt kan worden, zijn de enige factoren om succes te verzekeren.

De heer Nederhorst vergeleek de situatie van hier met Mexico, dat hij onlangs heeft bezocht. In Mexico heeft men behoorlijk vakonderwijs en avondcursussen. De lonen liggen er 30 tot 40% lager dan hier Daar hebben zich reeds enkele Nederlandse industrieën dank zij een gunstige arbeidsmarkt, gevestigd (Philips).

Thans maken wij een voorstudie om er een bedrijf neer te zetten, waar wij het bouwen van nieuwe scheppen kunnen verrichten. Onze contacten werden gelegd door de Nederlandse delegatie te Mexico. „Ik ben zeer getroffen door de charmante en zeer voorkomende manier, waarop de Mexicaanse regeringsinstanties onze plannen hebben begroet. Onze plannen zijn een uitvloeisel van de goodwill-reis die Z.K.H. Prins Bernhard naar deze gebieden heeft gemaakt", aldus de heer L. Nederhorst, die wees op de belangrijke faciliteiten, die de Mexicaanse Regering toegezegd heeft, zoals het vrij van invoerrechten, invoeren van onderdelen voor machines, enz.

Op onze vraag of de scheepvaartafdeling van de C P Nederhorst nu zal verdwijnen, deelde de heer Nederhorst mede, dat dit niet in het voornemen lag.

Wanneer men begrip heeft voor de situatie en ook werkelijk gaat aanvangen met een degelijke voorlichting op het gebied van vakonderwijs — de heer Nederhorst wees op het vele goede, dat de R.K. Ambachtsschool jaren en jaren heeft gepresteerd — dan behoeft men de toekomst niet zo somber in te zien. De „boomtijd" is voorbij, de olie mag ons niet verblinden voor het feit, dat men niets anders kan bieden. Daarom dient men de handen aan de ploeg te slaan en te werken aan de toekomst. Het is inderdaad, „nu of nooit".

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

Dr. Anthon v.d. Horst dementeerde Haagse Courant

De secretaris van het Comité tot Bevordering van de Wetenschap op de Nederlandse Antillen schrijft ons:

In Uw blad van Dinsdag 24 Maart werden enige beschouwingen gewijd aan de uitzending van kunstenaars en andere vertegenwoordigers van het culturele leven in Nederland door de „Stichting Culturele Samenwerking". In het verband van deze beschouwingen noemt U ook de naam van Dr. Anthon van der Horst, die hier in de maand Januari enige voordrachten en orgelconcerten heeft gegeven. Ik moge daarbij enige kanttekeningen maken:

1. dat Dr. Anthon van der Horst niet werd uit g e z o n d e n door de instelling, die in Uw artikel wordt aangevallen, doch geheel overeenkomstig Uw verlangen werd uit g e n o d i g d door een Antilliaans comité.

2. dat hij niet „voor vijfentwintig man een lezing" hield doch vier lezingen, twee concerten en twee lezingen voor studenten op Curaçao, twee lezingen en concerten op Aruba en een concert in Caracas; in totaal beliep zijn gehoor gedurende de enkele weken van zijn verblijf op de Antillen ± drie duizend mensen (gedurende een uur ieder) en in Caracas twee duizend mensen.

3. dat deze culturele manifestatie op de Nederlandse Antillen geheel werd bekostigd uit vrijwillige bijdragen van de zéér velen, die ervan hebben g e n o t e n;

4. dat deze, door U laatdunkend onder de „cultuurpriesters" gerangschikt figuur, de fijnste en machtigste religieus-gestemde muziek van Europa hier met volle medewerking van de hoogste kerkelijke autoriteit ten gehore heeft gebracht in de kerk van Pietermaai in avonden, zó stemmig en zó vol ingetogen klankgenot, dat ook Uw eigen blad er niets dan lof voor had;

5. dat zijn uitlatingen tegenover de redacteur van de Haagse Courant door deze verkeerd zijn weergegeven, zoals blijkt uit een ingezonden stuk van Dr. Van der Horst aan de Beurs- & Nieuwsberichten van j.l. Zaterdag, waarvan ik U hierbij een exemplaar in afschrift doe tockomen.

Het ingezonden stuk van dr A. v.d. Horst aan de B en N volgt hieronder.

Mijnheer de Redacteur,

Van bevriende zijde werden mij de beschouwingen toegezonden, die een medewerker van Uw blad meende te moeten wijden aan de wijze waarop in de Nederlandse pers een interview met mij is weergegeven.

Ik kan mij de gevoelens van Uw medewerker indenken: ik was zelf niet minder onaangenaam getroffen bij het lezen van de dingen, die men mij in de mond legde, niet alleen in de „Haagse Courant", maar ook in enkele andere Nederlandse persorganen, welker verslaggevers merendeel uit pure onkunde omtrent de verhoudingen in de West — schrijver in de „Haagse Courant" b.v. is nooit anders geweest dan muziekcriticus voor de Residentie — mijn woorden die kleine, haast ongrijpbare modulatie gaven, die het totale klankbeeld bedierven. Er is maar één valse noot nodig om een heel accoord te bederven. In het door U aangehaalde stuk uit de „Haagse Courant" wemelt het helaas van dergelijke kleine valse nootjes, die een denigrerend accent leggen, waar dat nimmer werd bedoeld. Ik heb overwogen om de redacties der betrokken kranten een rechtzetting van deze dingen te zenden. Ik heb dat echter niet gedaan:

1. omdat formele recificaties, naar ik vreesde, de welwillende belangstelling kunnenen schaden, die ik voor de Antillen had gehoopt te wekken;
2. omdat de rectificaties betrekking moesten hebben op een groot aantal, merendeels zeer kleine details, waarvan de rechtzetting een lang verhaal zou vergen, dat de Nederlandse lezers van deze bladen niet of nauwelijks zou interesseren;
3. omdat ik overtuigd was in mijn eigen radiorubriek van de N.C.R.V., die thans voortdurend aan de muziek der Nederlandse Antillen is gewijd en veel belangstelling trekt, de misverstanden bij de lezers van deze enkele locale persorganen gewekt, geleidelijk te kunnen ophelfen. Waarom zou ik mij als vredelievend musicus in onaangename polemieken begeven waar ik over een eigen forum beschik om de belangstellende Nederlander precies te zeggen wat ik bedoel;
4. omdat ik veronderstelde, dat men op de Nederlandse Antillen voldoende op de hoogte was met mijn inzichten, neergelegd in niet minder dan drie causerieen en een radio-interview, die alle zowel door de PCJ als door de CUROM (door deze laatste zelfs bij herhaling) werden uitgezonden.

Ik betreur het, dat U, ondanks dit laatste en zonder de moeite te nemen mij tevoren even opheldering te vragen, het nodig hebt geoordeeld aan de hand van enkele passages uit één zo'n ongelukkig weergegeven interview, twijfel te zaaien aan mijn persoonlijke gezindheid jegens de eilanden der Nederlandse Antillen.

Laat ik dit zeggen: ik ben naar de eilanden der Antillen gekomen als een onbeschreven blad, voornemens te geven wat in mijn vermogen lag en verder te luisteren en indrukken op te doen zoveel als ik kon.

Ik ben naar Nederland teruggegaan niet slechts met een schat van gegevens over de Antilliaanse muziek, maar ook met in mijn hart oprechte bewondering voor wat deze eilanden tot stand brachten en een gevoel van verbondenheid met een vriendschap voor het volk der Antillen, met een gevoel tevens, dat ik daaronder verschillende oprechte vrienden had verworven. Misschien kunt U zich indenken, dat onder deze omstandigheden Uw beschouwingen mij persoonlijk diep hebben gegriefd. Het heeft mij diep gegriefd bovendien, dat U het nodig hebt geoordeeld mijn gastheren op Uw eilanden schamper te bejegenen op geen andere grond dan dat ik meende hen publiekelijk de dank te mogen uitspreken voor het feit, dat zij mij de gelegenheid schonken Uw eilanden zo te leren kennen en waarderen — iets, waarvoor ik hen, al Uw schamperheid ten spijt — nog steeds dankbaar ben.

Met dank voor plaatsing,

A. v.d. Horst

Hilversum, 3-4-1953.

Naschrift.

Wij geven met voldoening aan onze lezers kennis van de reacties des heren Van der Horst op het verslag door een journalist van de „Haagse Courant" op een onderhoud met de organist gepubliceerd. Waar het bedoelde verslag reeds 20 Februari jl. werd gepubliceerd, betreuren wij het, dat deze reactie niet eerder is gekomen.

Dit wordt ook door dr v.d. Horst aangevoeld en een belangrijk deel van zijn „Ingezonden" is dan ook gewijd aan een verklaring van dit uitblijven. De waardebeoordeling van deze redenen laten wij overigens gaarne aan onze lezers.

Slechts achten wij het niet juist, dat, nadat een publicatie gedurende meer dan een maand niet-gedementeerd heeft voortbestaan, het aan een dagblad euvel wordt aangeduid, wanneer het de inhoud daarvan opvat, zoals die luidt. Anderzijds schenkt het ons zoveel voldoening van de waardering van Dr v.d. Horst voor de Antillen door dit démenti te doen blijken, dat wij deze gelegenheid gaarne eerder hadden aangegrepen.

T.a.v. de tweede kanttekening van de Secretaris van het Comité tot Bevordering van de Wetenschap, merken wij op, dat de uitdrukking van „voor vijfentwintig man een lezing" niet van de „Amigoe" is, maar van een door onze krant geciteerd en becritiseerd artikel uit het weekblad „De Democraat".

CURACAO

UNIEKE RADIO REPORTAGE

De Curom verzorgde met de vlucht Curaçao-Cayenne een wel zeer unieke radio reportage. Uniek en origineel van opzet en een primeur voor wat betreft de verzorging van het gesproken woord.

Het is de eerste keer n.l. in de Antilliaanse radio geschiedenis dat een reportage kon worden verzorgd van uit een vliegtuig in de lucht, een reportage welke later door de radio kon worden uitgezonden. Uiteraard werd hier gebruik gemaakt van de Philips Magnetafoon, dat zijn practisch nut uitstekend bewees. De heer W.P.G. Stokla, die deze reis voor de Curom meemaakte en de reportages verzorgde, kan er op bogen zijn luisteraars iets actueels gebracht te hebben, door hen op de hoogte te hebben gehouden van wat zich in Cayenne en de hoge luchten afspeelde.

Dat was prima werk!

VENEZOLAANSE RECEPTIE

Zondag a.s. zal er onder auspiciën van het Venezolaans Consulaat een receptie worden gehouden in de Piscaderabaai Club ter gelegenheid van het aanvaarden van het Constitutionele presidentschap over Venezuela door Kolonel Perez Jiménez. Deze receptie vangt om 9 uur aan en zal worden gevolgd door een bal.

HET VUUR LAAIT OP.........

Al enige tijd nemen wij in onderwijskringen een streven waar, om wat olie op het vuur van het zangonderwijs te gieten. Merkwaardig is het wel, dat men dit streven een zeer serieus aspect heeft gegeven door bijv. de woorden der tot nu toe bestaande liederen te doen veranderen en herscholingscursussen voor de onderwijzers te organiseren.

Doch één ding ziet men hierbij over het hoofd, nl. dat de liederen geen Antilliaans karakter krijgen door de verandering van de woorden alleen, doch dat daartoe ook de melodie en het rythme moeten veranderen. De Antilliaanse muziek en zang bezitten een heel andere sfeer dan de Europese en dit wordt door de nieuwe reorganisatoren van het zangonderwijs van Europeaansen bloede over het hoofd gezien.

Men wil het zangonderwijs reorganiseren, maar men blijft verkeerd aan de Europese methode, alsof men bevreesd is, dat, indien deze methode wordt prijs gegeven, men aan het dwalen zal gaan als een kip zonder kop.

Het kind zoekt zijn aanknopingspunten in het heem, het voor hem bekende, en ook óók het Antilliaans kind maakt op deze regel geen uitzondering. Wil men dus werkelijk iets doen voor het zangonderwijs op Curaçao, dan moet er een geheel nieuwe methode ontworpen worden, die geen surrogaat is van de W. Gehrelsmethode of de methode „Geniet van het Lied" e.a. Het systeem zal zich geheel aan de Antilliaanse sfeer moeten aanpassen, zowel wat betreft de methodische principes, als de melodie, rythme en versie der liederen.

Indien dit gedaan wordt, kan men pas zeggen, dat het Zangonderwijs op Curaçao verbeterd is en kan men er de vruchten van plukken.

RAMPENZEGELS

Morgen is het beslist de laatste dag dat U van die bijzondere postzegels kunt kopen, waarvan de baten ten goede komen aan het Rampenfonds.

Mogen wij Uw aandacht vragen voor deze laatste gelegenheid deze zegels te kopen. U weet het, U verricht er een goed werk mede.

HET VERKEER

Er waren gisteren 5 lichte aanrijdingen.

SCHEEPVAART BERICHTEN

Golden Gate nr Antwerpen, **Arctic Ocean** v Hamburg nr Valparaiso, **Chili** v Le Havre nr Cristobal, **Golsin** v Port au Prince, **Buffalo** nr Antwerpen, **Harpagon** v Iquique.

HAVENVERKEER

Haven: in 7 vrachtschepen)(2), 21 tankers (13) en 6 zeilboten (2) ;6 passagiers landden, 6 vertrokken en 11 kwamen in transito.

Hato: in 12 en uit 14 vliegtuigen: 109 passagiers landden, 132 kwamen in transito en 18 vertrokken.

HET WEER

Max. temp. 31,2 C. (88,2 F.), min. 25,2 C. (78,4 F.) en gem. 27,9 C. (83.2.). Max. wind 24, min. 10 en gem. 16 knopen. Vochtigheidsgehalte 73%. Heldere hemel 1, licht bewolkt 18 en bewolkt 5 uren.

NAAR ANTILLEN EN SURINAME

Amsterdam — Ter gelegenheid van het vetrek op 17 April as. van mevrouw Nola Hatterman naar Suriname en de Nederlandse Antillen werd Zondagavond in het Koninklijk Instituut voor de Tropen te Amsterdam een afscheidsreceptie gehouden Leden van de vereniging „Ons Suriname" en vele kennissen en vrienden van mevr. Hatterman hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt haar de hand te drukken. Deze Nederlandse schilderes, die zich er voornamelijk op heeft toegelegd Negerportretten te schilderen, gaat voor eigen rekening naar de West en zal daar ongeveer een jaar verblijven.

SURINAME

PREMIERSCHAP DR POS AANGEHOUDEN

Door de NPS fractie in de Staten is overleg gepleegd met Dr Pos ten aanzien van zijn ontwerp regeringsprogram.

De besprekingen hebben tot resultaat gehad, dat Dr Pos voorlopig Algemeen Vertegenwoordiger in Nederland blijft, zodat hij in deze functie kan optreden tijdens zijn verblijf in Nederland waarheen hij in de loop van de maand vertrekt.

Een uitspraak over het nieuwe programma en een eventuele toetreding van Dr Pos tot de regering als Minister-President zal wachten tot na de begrotingsbehandeling.

Een en ander wijst erop, dat de Staten — en niet in het minst de NPS-fractie — voornemens zijn om de Regering bij de begrotingsbehandeling behoorlijk aan de tand te voelen. Mogelijk zal zelfs het aftreden van een of meer ministers worden bewerkstelligd, aldus „De Tijd".

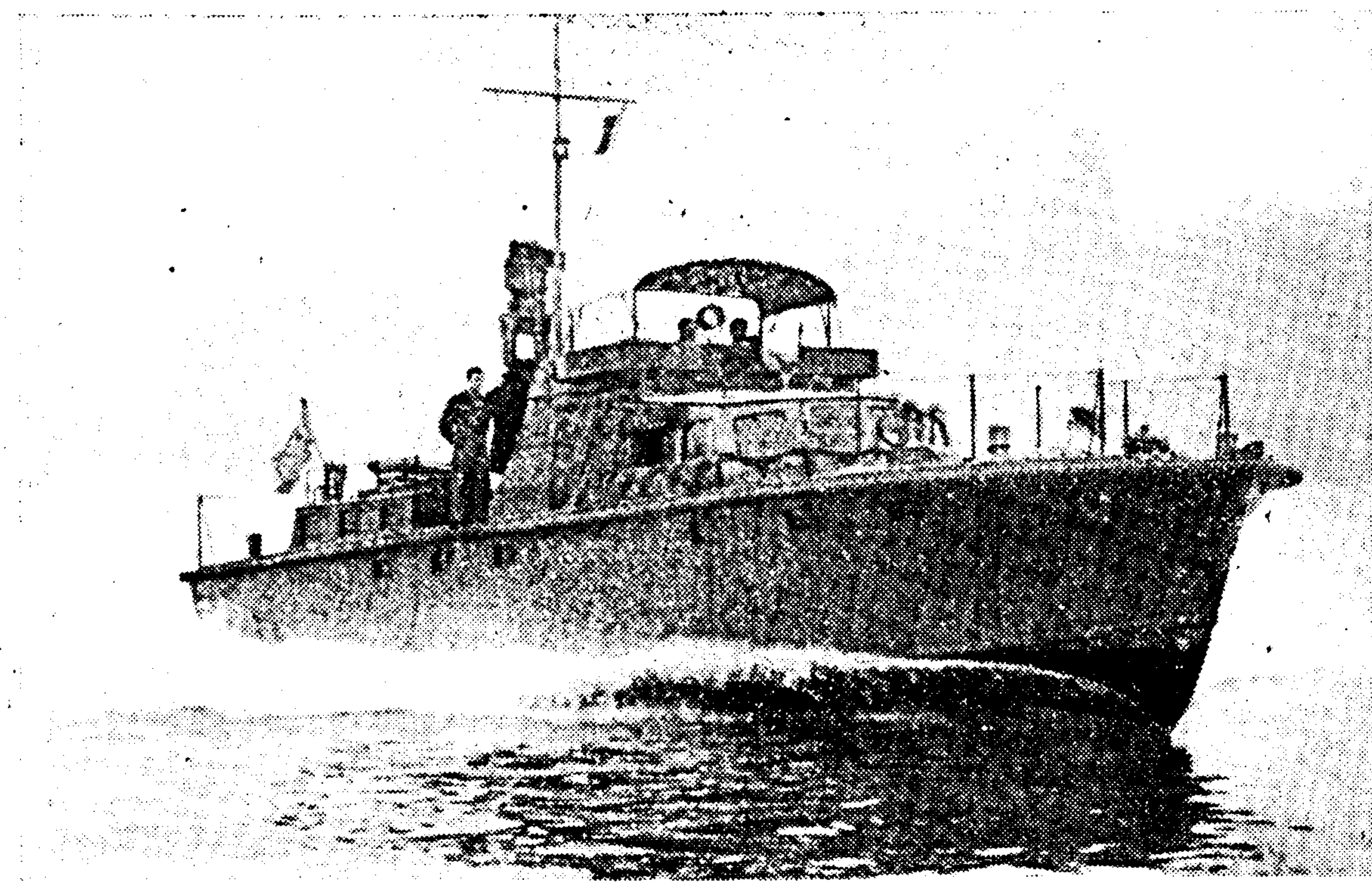
KATHOLIEK SURINAAMS BLAD WORDT BINNENKORT DAGBLAD.

(van onze correspondent)

Paramaribo. 13 April — Per 1 Augustus as. zal de Katholieke Surinaamse anderdaagse krant „De Surinamer", dagblad worden. In de 60 jaar oude geschiedenis van dit door de Paters Redemptoristen geleide blad, betekent dit een mijlpaal.

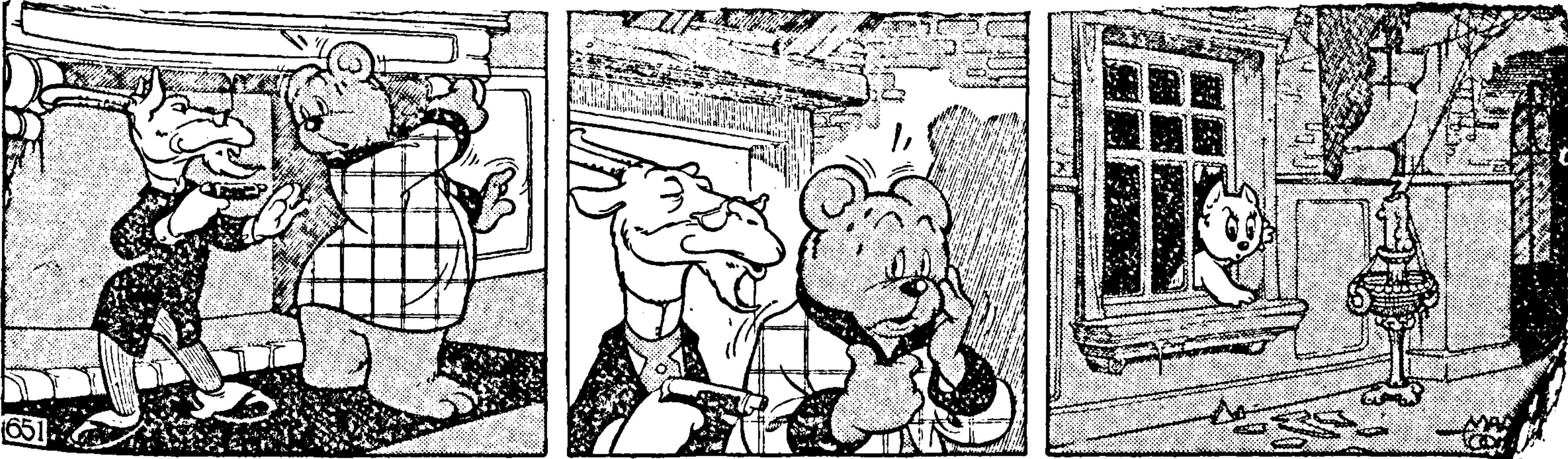
De redactie, aan het hoofd waarvan Pater J. Willebrands CssR staat, zal worden uitgebreid met de heer M. Dankerlui, die tot op heden het ANP-nieuws uit Nederland verzorgde.

Suriname zal door deze uitbreiding weldra vier dagbladen, waarvan twee op katholieke grondslag rijk zijn.

TEGEN DE (SIGARETTEN) SMOKKELAARS. — Niet alleen de Antillen, ook het eiland Ceylon heeft te kampen met smokkelaars en wellicht is de oplossing die dat eiland er voor gevonden heeft een suggestie voor onze vroede vaderen. Het is een 17 m. lange patrouilleboot met grote snelheid, die is uitgerust met radar, radiotelephonie en zoeklicht. Hier vaart hij na voltooiing proef op de Theems.

Tom Poes en Solfertje....

— Welaan, lieve vriend,— sprak professor Sickbock op zoete toon, — drukt nu op de geheime knop, waarvan ge mij zo boeiend verhaaldet! Ik beken u gaarne, dat mijn wetenschappelijk gevormde geest hunkert naar het ogenblik waarop ik de door u geschilderde kelder zal kunnen betreden.—

— Ik ben je lieve vriend niet!— riep heer Ollie boos. — En ik heb geen kelder geschilderd! Wanneer je dat pistool niet had zou ik je de kracht van een Bommel laten voelen!—

— Aha!— zei de geleerde op koele toon, — is dát uw stemming! Goed! Het zij zo. Genoeg geschertst dan! Voorwaarts!—

Heer Bommel slaakte een diepe, klagelijke zucht, die het raam waarachter Tom Poes stond deed trillen. Toen drukte hij op de knop, die in de lambrizering verborgen was en keek somber toe, hoe de wand zich opende.

— Voorwaarts!— herhaalde Sickbock en heer Ollie slofte met moede schreden de geheime gang in, gevolgd door de professor.

Zo bleef de kamer dus verlaten achter. Maar niet voor lang. Tom Poes sloeg een ruit in en klom voorzichtig door de onstane opening naar binnen.

— Ik weet niet, wat die sik van plan is,— mompelde hij, — maar veel goeds is het niet......—

Naar Cayenne per KLM

(Vervolg van pag. 1)

Gedurende de grote oversteek naar Georgetown in Brits Guyana (3½ uur) kwam de voltallige crew in actie om het de passagiers zo aangenaam mogelijk te maken. Niet alleen sloofden steward en stewardess zich uit om de reizigers in culunair opzicht voor honderd procent tevreden te stellen, maar ook de technici in de cockpit kwamen in actie voor eenieder, die maar iets van de machine en de wijze, waarop deze wordt bediend, wilden weten.

Daarnaast ging perschef Haak weldoende rond onder zijn vakbroeders om hen op alle mogelijke manieren voor te lichten omtrent de Caraibische K.L.M. in het algemeen en de nieuwe luchtverbinding Curaçao — Cayenne in het bijzonder. Georgetown kwam hierdoor spoedig in zicht.

Happy landings!

Na de landing op Atkinson Field, stonden daar ter begroeting gereed de heer P. H. Gibbings, vertegenwoordiger van Sandbach, Parker en Co., plaatselijke agenten van de K.L.M., en de heer R. Driver, districtsmanager van Georgetown. Door de hostess mej. R. Chin-a-Loy werden aan mevr. Koster bloemen aangeboden.

Tijdens het oponthoud op Atkinson Field ontving de heer Koster de vertegenwoordigers van „The Guiana Graphic" „The Daily Chronicle" en „The Daily Argosy", welke bladen de andere dag in grote opmaak en geillustreerd het nieuws van de opening van de nieuwe luchtlijn brachten.

„Banden versterken".

De verdere reis voerde naar Paramaribo, waar op het vliegveld „De Zanderij" werd geland. Hier voegde zich een vertegenwoordiger van het Katholieke blad „De Surinamer" bij het gezelschap. Laat in de namiddag kwam het vliegveld Rochambeau in zicht, dat op ongeveer 17 km. van Chayenne ligt. Na een vlotte landing werden de Antilliaanse K.L.M.-autoriteiten verwelkomd door een drietal dames in nationale klederdracht, die mevr. Koster een bouquet bloemen in de Nederlandse kleuren aanboden. Particuliere auto's brachten de gasten onder een tropische regen naar hun pensions. Des avonds vond in het gemeentehuis een cocktailparty plaats, waarvoor alle notabelen van de hoofdstad en hun dames waren uitgenodigd.

De heer August Boudinot, burgemeester van Chayenne, tevens senator en Nederlands consul, voerde het woord. Hij bracht de K.L.M. dank voor haar initiatief en hoopte, dat hierdoor de banden tussen Nederland en Frans Guyana mochten versterkt worden.

De heer Tanon, vertegenwoordiger van de K.L.M. in Chayenne, wees eveneens op het grote nut van de nieuwe luchtverbinding en sprak de hoop uit, dat velen daarvan in de toekomst gebruik zouden maken.

De heer Koster beantwoordde de beide sprekers in een gloedvolle speech, en beklemtoonde zijn woorden door mede te delen, dat de D.C.-4 „Paramaribo" de andere ochtend enkele uren langer in Chayenne zou blijven om de bezoekers gelegenheid te geven de stad en haar omgeving te bezichtigen. Tot laat in de nacht duurde het feest voort.

Slapen onder klamboe's.

In het nachtelijk duister reden daarna veel auto's door de straten en over de buitenwegen van Chayenne. Uw verslaggever bracht de nacht door onder een klamboe van monsieur Pelletier's „maison de campagne", dat zeven km. buiten de stad in de rimboe lag en aan welks fundamenten de eindeloze golfslag van de Atlantic een slaapverwekkend lied zong.

Om half zeven in de morgen was de vice-president van de Chambre de Commerce al weer present om de slaperigen full speed naar de stad terug te brengen. Daar werden aan de lopende band de Place des Palmistes met haar kolossaal hoge palmen, de Botanische Tuin en het buitengoed van de Prefect bezichtigd.

En dan was er weer het ogenblik van vertrek.

Voldaan.

In de D.C.-4 gloeide het licht aan achter het waarschuwingsbordje: „Fasten seat belt, no smoking" („Abroche cinturón, no fume"), en dat betekende, dat gezagvoerder Van Oorschot er naar verlangde zijn opdracht te beëindigen. In een grote bocht cirkelde de Flying Dutchman nog eenmaal ten afscheid boven de stad en zette dan koers naar de Iles du Salut, van welke eilanden er een de naam van „Duivelseiland" kreeg. Hier ondergingen tot 1945 zware misdadigers hun straf. Ook Dreyfus werd naar dit verlaten eiland gedeporteerd.

Met tussenlandingen te Georgetown en Paramaribo kwam het vliegtuig te 18.20 uur op Hato aan, waar de heer Koster in een laatste toespraak tot degenen, die de tocht hadden meegemaakt, zijn tevredenheid uitsprak over het vlotte verloop van deze openingsvlucht. Hij legde er de nadruk op, dat initiatieven als waartoe de K.L.M. thans opnieuw de stoot heeft gegeven, er in ruime mate aan toebijdragen, dat tussen de volken datgene wat verenigt, wordt gestimuleerd, en datgene wat verdeelt, wordt weggenomen

Meer op het program.

Tijdens zijn interview te Georgetown deed de heer M. Koster mededeling van alweer een nieuw plan der Caraibische afdeling van de K.L.M. Het ligt namelijk in de bedoeling ook Trinidad eenmaal (en hopelijk spoedig) in het Caraibisch luchtnet op te nemen. Voorts zullen de D.C.-3 vliegtuigen, die normaal de dienst op Cayenne onderhouden, te zijner tijd door Convairs worden vervangen. Om de tegenwoordige mogelijkheden, die de K.L.M. biedt, te demonstreren, rekende de heer Koster uit, dat iedere Nederlander, die dat zou willen, een weekend in Chayenne kan doorbrengen zonder daarvoor meer dan vier dagen te besteden. Als men op een Zaterdagmorgen in de Nederlandse hoofdstad de plane neemt, is men Dinsdagavond weer thuis! Voor hen, die Tirol, Zwitserland en de Franse Riviera zat en beu zijn, een pracht gelegenheid om eens iets origineels op touristisch gebied te doen!

DENEMARKEN — INDIA OP DRIEWIELERS. — De Deense Journalisten Mevr. Elizabeth Jorgensen en haar broer Erik Thrane een Nieuwsfilm-opera teur starten in Kopenhagen met motor-driewielers voor de lange reis naar India. Zij zullen radio- verslagen en kleurenfilms leveren van de tocht die twee maanden duren zal. Duitsland, Oostenrijk, Joegoslavie, Griekenland, Turkije, Perzie en Pakistan zijn de landen, waardoor hun route naar Bombay loopt.

Prof. Barnouw

Hollandse ondernemings geest in de 17de eeuw

Onder deze titel hield Prof. Barnouw gisteravond zijn tweede voordracht in het Curaçaos Museum.

Spreker vergeleek de welvaart in de 17de eeuw met de wind welke welkom was in de zeilen der schepen uit die tijd.

Over schepen gesproken denkt men direkt aan de trekschuit, het vervoermiddel van de 17e eeuw. De trekschuit was niet alleen vlug doch meestal ook stipt op tijd. Men ging met deze stipt heid zelfs zo ver dat indien bijv. zo'n schuit te laat aankwam op de plaats van bestemming de schipper verplicht was het vrachtgeld weer terug te geven.

In dit vervoermiddel ging er meestal gezellig aan toe tussen de passagiers doordat eeneider aan de gesprekken tijdens de reis deelnam.

Dat de trekschuit ook bij de vreemdelingen die Holland bezochten in trek was, blijkt uit verschillende werken uit die tijd zoals van Sir Temple van Engeland c.a.

In 1680 bestond er reeds een reisgids voor Nederland doch men twijfelt eraan of deze origineel is of wel een herdruk van een ouder boek, doordat er termen in voorkomen zoals moordenaars, straatdieven etc. en volgens de geschiedenis kwam deze categorie mensen weinig voor in de 17de eeuw.

Toentertijd bestond er maar één gevaar dat men vreesde nl. in het donker in het water van de gracht te lopen.

De stad Amsterdam had in die tijd 2400 straatlantaarns welke op de maanloze nachten of wanneer het heel donker was 's avonds werden aangemaakt en tot het ochtendgloren bleven doorbranden.

De man die een groot aandeel had in het opzetten van deze straatlantaarns en later ook in het oprichten van een brandweerwezen was Jan v.d. Heide, eigenlijk een kunstschilder, doch zijn naam is meer bekend om het bovengenoemde

Een andere bekende uit de 17de eeuw was J. v. Winschoten, de eerste Nederlander die in Portugese dienst Indië bezocht en later een werk geschreven heeft, waarin hij uitlegt waarom de Portugese heerschappij aan het verzwakken was.

Een term die nu nog veel gebruikt wordt en die eigenlijk zijn oorsprong aan de 17de eeuw te danken heeft is: „Oost, West, thuis best"

Men zou zich kunnen afvragen waarom komen er in deze uitdrukking alleen maar de termen Oost en West voor en niet Noord en Zuid.

De verklaring daarvoor is dat men met Oost bedoelde de Oostzee en met West, Portugal. Deze betrekkelijke lengte- en breedtebegrip kunnen we ook terugvinden op de oude kaarten uit die tijd. Tegenwoordig is het zelfs nog zo, dat wanneer men in Den Haag naar zee wilt gaan men door het zgn. Noordereinde gaat, terwijl men naar het Westen loopt.

De handel in deze eeuw werd vooral bevorderd door vorsten zoals de Hertog van Bourgondie. De grootste vloot had Holland, dit kan men nagaan bijv. in de statistieken welke samengesteld werden toentertijd over de schepen welke door de Sont voeren en ook in verschillende werken van toenmalige schrijvers. Zo zegt Tobias Gentleman van Engeland dat de Hollanders meer dan 100 schepen per jaar bouwden ofschoon er niet één boompje in hun land groeide.

Na 1588 waren de Oostzee en Portugal niet meer de uiterste grenzen voor de Holl. scheepvaart, men ging het nl. verder zoeken en zo kregen we de straatvaart, de kaapvaart etc. We kregen de moedige vaart van Houtman en anderen naar Oost Indie, die 2½ jaar duurde en begonnen werd met 249 man waarvan er bij de terugkomst maar 89 over waren.

De geschiedenis van de Oost Indische Compagnie is niet altijd vleiend voor de Hollanders geweest, doordat hun optreden tegen de Inlanders soms wel wat te wensen overliet. Men probeert dit te verklaren uit het feit dat de mensen die in Indie aankwamen daar de inlandse vorsten ontmoetten, de omgang van dezen met hun ondergeschikten zagen en om hun prestige niet te verliezen hetzelfde gingen doen.

Een manuscript dat ons nog enig inzicht geeft in deze toestanden is dat van een zekere Runfius.

De W.I.C. werd intussen ook opgericht. Het centrale punt van deze compagnie was Nieuw Nederland, het tegenwoordige New York, en het eiland Manthattan.

Over de geschiedenis van deze stad kunnen we veel vinden in de gedenkschriften van D.P. de Vries.

De meeste handel werd gedreven met Spanje en Rusland. Szaar Peter de Grote bezocht in die tijd Zaandam om de scheepsbouw te leren.

Het contact tussen Nederland en Rusland bleef niet lang gehandhaafd, doordat, zoals de reiziger N. Zwitser het toentertijd uitdrukte, de Russen allemaal slaven waren en bijv. hun Szaar groetten met de uitdrukking: „Ik ben Uw slaaf".

Dit lag de vrijheidslievende Nederlanders natuurlijk helemaal niet.

Amsterdam had in die tijd een zgn. Wisselbank waar alle mogelijke, assurantiën, handelstransacties e.d. afgehandeld werden. Het was zelfs zo, dat alle bedragen boven de 600 gulden via de Wisselbank uitbetaald of geïnd moesten worden.

In deze bloeiende periode begonnen de Kooplui zich langzamerhand uit zaken terug te trekken en gingen zich meer met de politiek en de Regering bemoeien.

Een nieuw tijdperk brak aan, in de geschiedenis bekend als de Pruikentijd.

ARUBA

ADAM IS ER WEER!

De bibliothecaris van Aruba deelt ons mede, dat na lange tijd **Adam, la revue de l'homme** weer in de leeszaal te Oranjestad ligt.

Het is niet zo eenvoudig dit unieke tijdschrift voor herenmode, uitgegeven te Parijs, te krijgen. Hoewel de bibliotheek er reeds geruime tijd op geabonneerd was, is er blijkbaar door een fout in de administratie een hiaat in de toezending ontstaan. Met medewerking van de Aruba-Boekhandel werd de fout opgespoord en thans bezorgde de post het blad weer.

Het blad **Adam, la revue de l'homme** had altijd de speciale belangstelling van de dames, meer nog dan van de heren. Veel, bijv. de avondkleding zoals die aan de Riviera gedragen wordt, kan ook hier worden gebezigd. Het blad is klassiek, maar breekt met de eentonigheid in de mannenkledij.

Naar wij vernemen zal binnenkort naast het **Officiel de la couture et de la mode de Paris** en het Parijse modeblad **L'Art et la Mode** ook een blad van de Italiaanse mode aanwezig zijn. Zowel in de V.S. als in Zuid-Amerika, alsook in Nederland, trekt de Italiaanse mode de laatste tijd nog meer aandacht dan die van Parijs. Een bericht hierover zal t.z.t. worden gepubliceerd.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

Een prognose, die Aruba diep geschokt heeft.

Een gemaskerd vijand der Arubanen.

Dit zijn de titels van twee artikelen, welke de heer Henny Eman gedurende de laatste twee weken gelanceerd heeft in ingezonden stukken, en waarin hij zo ongeveer aangeeft de Redder en Vader des Vaderlands te zijn.

In zijn eerstgenoemd artikel „Prognose" schrijft hij: „Het is wel gebleken, enz......... doch dat in deze met voldoende voortvarendheid gewerkt wordt, **is niet onze overtuiging** en om deze reden **stellen wij ons voor een goed deel der burgerij bijeen te roepen om met meer klem en nadruk bij het Bestuur aan te dringen.**

In het artikel „Een gemaskerd vijand" van 8 April jl. worden de redacteuren van La Prensa zowel als van de Arubaanse Courant als aanhangers van de Democratische Partij genoemd: en deze heren trachten respectievelijk door verdraaiing van zijn woorden in de Staten en in zijn artikel in de Arubaansche Courant verdeeldheid te brengen in de partij AVP om te kunnen heersen!!!

Wij citeren de heer Eman: „Ik **heb** niet in de Staten **gezegd, dat ik twijfel over de capaciteiten van het Bestuurscollege van Aruba, noch heb ik geschreven in de Arubaansche Courant over de te kleine activiteit van het Bestuurscollege en de noodzaak hiertegen op te treden door acties van buiten af.**

Dit is een schaamteloze verdraaiing van mijn woorden, zowel door La Prensa als door de Arubaansche Courant..... ..."

Geachte lezer, **wie** schrijft de waarheid, en **wie** lijdt aan seniele aftakeling? Aan U het woord.

En tenslotte als klap van de vuurpijl: „De D.P. is ongeveer de communistische partij in Nederland, die met geweld en onderdrukking de rechtstaat omver wil werpen. De gecombineerde partijen DP en PPA willen ook onze Regering omver werpen om een andere Regering te plaatsen, die wij, indien zij hierin slagen, zeker van zijn geen Nederlandse Regering zal zijn, wat nog erger zal zijn dan Hollandse communisten."

Wij verzoeken de heer Eman vriendelijk doch dringend, een einde te maken aan zijn **eindeloos gekweil** van „de meerderheid der Arubanen zit in de partij A.V.P." Laat hem **morgen** zijn coalitie met de partij van Mr Dr Da Costa Gomez verbreken, zodat wij **nieuwe verkiezingen krijgen voor de Staten** en zo mogelijk voor onze Eilandsraad, en geeft de Arubaanse kiezers van Aruba de gelegenheid met klinkende cijfers te tonen, **in welke partij zij in het jaar 1953 hun vertrouwen stellen.**

De talloze stunterige politieke stunten van de heer Eman zullen als evenvele boomerangs werken; er heeft op Aruba een politieke doorbraak plaats gevonden, welke wij benamen als de **gewaarwording van het bewustzijn der massa.**

De dag **na de verkiezing** zal de AVP nog slechts bestaan als een klein partijtje van baantjesgasten, in wier vlag geborduurd zal worden de volgende woorden: **„Sombras de Gloria".**

Gerard van Oostbach.

NEDERLAND

KONINGIN BEZOCHT MADURODAM

's-Gravenhage — Geheel onverwacht bezochten koningin Juliana en prinses Marijke Zondagochtend niet officieel Madurodam. Toen zij arriveerden, was er juist zeer veel bezoek. Evenals de vele vaders en moeders met hun kinderen wandelden ook de koningin en de prinses, vergezeld door de verzorgster van Marijke, door de miniatuurstad. Prinses Marijke was enthousiast; vooral de rijdende treinen hadden haar grote belangstelling en ze kwam er bijna niet op uitgekeken. Na ruim een uur vertrok het koninklijk gezelschap weer. Koningin Juliana vond Madurodam bijzonder aardig. Haar werd na afloop het Madurodamlied aangeboden, terwijl er voor Marijke een herinnering aan Madurodam was.

HOGE VLOED BEDREIGDE BRUINISSE

's-Gravenhage. — Het heeft Dinsdag en Woensdagnacht weer gespannen in Zeeland. De nooddijken en herstelde dijken hebben het op enkele plaatsen begeven, doch er hadden geen inundaties op grote schaal plaats en ook deden zich geen persoonlijke ongelukken voor. Wel zijn enige polders en de stad Bruinisse tot enkele centimeters hoogte overstroomd.

De oorzaak was het buitengewoon hoge watertij, een halve meter hoger dan in de getijtafels stond aangegeven, dat het water hoger deed stijgen dan sedert Februari het geval was. De Bilt verklaarde dit als volgt: Zaterdag stond in het Noordelijk deel van de Noordzee een vrij zware storm, waardoor het water uit het Noordelijk deel van de Noordzee werd weggeblazen, waardoor veel water uit het Zuidelijk deel naar het Noorden stroomde. De storm hield vrij plotseling op; het water stroomde terug naar het

Oranje voetbaltournooi bood geen verrassingen

De wedstrijden voor het Oranjevoetbaltournooi verlopen vlot. Ofschoon in de laatste minuten van de wedstrijd tussen Aruba Jrs en Sint Nicolaas Jrs. de goede kameraadschap even verstoord werd door een incident tussen twee spelers, getuigde de andere gespeelde wedstrijden van een goede sportiviteit en saamhorigheid.

Sportieve wedstrijd met onsportieve slot

Het is de mannen van Sint Nicolaas niet mogen gelukken het sterke Aruba Juniors, waarin de Argentijnse trainer BOTA medespeelde, te kloppen. Ondanks deze profesionele versterking bij de Aruba Juniors bleef het een gelijkopgaande strijd. Het gelukte Sint Nicolaas Jrs niet hun in de tweede helft verkregen overwicht in doelpunten uit te drukken. Eensdeels tengevolge van hun korte spel en anderzijds door het goede werk van back LaRoza en keeper Hernandez konden de Aruba Jrs hun voor de rust verkregen voorsprong van 2—1 behouden.

Na de hervatting is Sint Nicolaas het meest in de aanval. Door goed werk van keeper Hernandez en het prima verdedigen van La Roza krijgen de wat kort spelende Sint Nicolaas Jrs. geen kans.

De snelle Casimiro Briezen die enige malen op handige wijze de Aruba Jrs. middenhalf Brion omspeelt heeft, is zeer goed op dreef. Ongeveer 10 minuten voor het einde krijgt hij het echter te kwaad met de Aruba Jrs. middenhalf als deze hem bij het passeren van achteren op ongeoorloofde wijze aanvalt. Er ontstaat dan een incident, hetwelk zich aanvankelijk tot staken van de wedstrijd laat aanzien. Door rustig doch ons inziens to toegeeflijk optreden van de scheidsrechter wordt het spel hervat. Tot onze verbazing spelen de beide overtreders, die aanvankelijk door de scheidsrechter naar de kleedkamer verwezen waren, weer mede. Gelukkig komt even later het einde van deze aanvankelijk zeer mooien en op het laatst zeer rommelige wedstrijd.

Aruba Jrs. heeft een 2—1 overwinning bevochten.

RCA WINT NA SPORTIEVE STRIJD VAN BUBALI

In een op het Aruba Jrs. terrein zeer sportief gespeelde wedstrijd tussen RCA en Bubali wonnen de kampioenen met 1—0. Deze lage score is te wijten aan het met man en macht verdedigen van Bubali waarbij de jeugdige doelman schitterend werk verrichtte.

Trappers scoorde drie maal

In de eerste helft had Dakota grotendeels het initiatief, doch tengevolge van een zwakke afwerking der aanvallen kwam er van het productieve gedeelte weinig terecht. Rust ging in met blanke stand.

Na de hervatting nam Trappers het heft in handen. Met goed opgebouwde aanvallen maakten zij het de Dakota defensie danig lastig. Na ongeveer 10 minuten nemen zij met een hard en laag schot van de linksbuiten de leiding. 1—0, terwijl ongeveer een kwartier later de rechtsbuiten van een misverstand in de Dakota achterhoede profiteert en de stand op 2—0 brengt Even voor het einde is de Trappers linksbinnen er als de kippen bij om een door de Dakotadoelman teruggeslagen bal op te vangen en in het net te schieten. 3—0. Met deze stand komt dan het einde van deze in de tweede helft zeer goed gespeelde wedstrijd.

Jong Santa Cruz had Fortuna niet mede

Best was het spel tussen Jong Santa Cruz Jrs en de jeugd van LaSalle niet. De defensie aan beide kanten maakte geen sterke indruk. Het einde van deze wedstrijd kwam met een gelijkspel 3—3. De genomen strafschoppen brachten hier ook al geen beslissing zodat het lot de winnaar moest aanwijzen. Hier liet vrouwe Fortuna de SantaCruzers in de steek en de LaSalle Jrs. plaatsten zich in de tweede ronde.

Ook bij SJC en Dakota Jrs besliste het lot

Het was vreemd, dat Dakota Jrs. geruime tijd sterker waren dan de junioren van de Jeugd Club Savoneta en het niet verder wisten te brengen dan een gelijkspel (2—2). De tegen het einde ingezette worsteling om de overwinning leverde geen doelpunten en geen overwinning op, terwijl ook de strafschoppen geen winnaar aanwees. Als tenslotte het lot S.J.C. goed gezind bleek, plaatsten zij zich in de volgende ronde en was Dakota uitgeschakeld.

Arsenal in tweede ronde

De 3—0 zege welke Arsenal op het Lafamaterrein op Lucky Strike behaalde is enigszins geflatteerd te noemen en is dan ook niet geheel in overeenstemming met het krachtsverschil gedurende de wedstrijd.

Vanwege het gemis aan goede grensrechters ontgingen enige door Arsenal gemaakte overtredingen aan het oog van de wakende arbiter.

Over het algemeen waren de ploegen goed tegen elkaar opgewassen, doch tegen het einde had Arsenal een overwicht. Door deze nederlaag is Lucky Strike voor verdere deelname aan het Oranjetournooi uitgeschakeld.

Sint Thomasboys benutte drie strafschoppen en won

In een aardige wedstrijd hebben Botafogos en de Sint Thomasboys op het Aruba Jrs. terrein de punten gedeeld. Ofschoon de Botafogos aanvankelijk wat beter met het spel overweg konden dan de Boys, zagen zij geen kans het overwicht in doelpunten uit te drukken.

Geleidelijk kwamen de Thomasboys er wat beter in en het einde kwam met een 1—1 gelijkspel.

De strafschoppen brachten hier de oplossing. Botafogos trof twee maal het doel, terwijl de Sint Thomasboys alle drie keer de bal langs de Botafogokeeper knalden en zo de overwinning behaalden.

Beter spelend Jong Aruba Jrs verloor van La Salle boys

Het krachtsverschil was anders dan de uitslag 3—2 in het voordeel van de LaSalleBoys zou doen vermoeden. Ondanks het feit dat de junioren van Jong Aruba een veldmeerderheid hadden verloren zij de wedstrijd. La Salle speelde deze middag met meer fortuin en zag zich in de volgende ronde geplaatst.

TANKS VOOR DENEMARKEN. — De eerste van 16 Centuriontanks uit Engeland afkomstig, gaan in Esbjerg (Denemarken) aan land. De tanks wegen 52 ton en kosten 64.000 pond sterling.

Jong Colombia kan morgenavond A-klasser worden

Voor de jeugd van Jong Holland was het Zondagmorgen niet zo vreugdevol als voor hun grote broers 's avonds. Aan een candidatuur voor de titel wordt dan ook niet meer gedacht. Zondag moesten de J.H.-knapen weer een veer laten en nog wel op de grond waar ze zich zo goed thuis voelen. S.U.B.T. Jr. nam min of meer revanche voor de nederlaag op eigen veld en dwong J.H. Jr. de helft uit de pot af te staan. Ook in deze ontmoeting bleef het 0—0.

Scherpenheuvel Jr. ging naar de mondi op Vredenberg, waar Canisius Boys op de kale grond met naakte doelen klaar stond hen te ontvangen. Voor de rust werd het 1—0 voor de groenbroekjes en daarna 2—1 voor rood-groen. Daarmede verloor Canisius Boys twee kostbare punten, die ze niet kunnen missen voor de begeerde titel.

Jong Colombia A-klasser?

Voor de B-klasse speelden Athene — Marine in het Stadion en hebben de bezoekers kunnen zien, dat Athene over goede krachten beschikt. De Marine kon het ditmaal niet tot een gelijk spel brengen en ging diep onder met 5—0.

Door deze overwinning staat Athene weer gelijk met Asiento en staan beiden twee punten achter op Jong Colombia, dat het kampioenschap morgenavond hoopt binnen te halen op de Marine. Als men weet, dat de mannen van Parera in het eerste treffen met 9—0 geslagen werden door de mannen van de Boca, dan lijkt het morgenavond een zacht eitje. Toch mag Jong Colombia de Marine niet onderschatten, want bij de minste struikeling staat Asiento klaar voor een uitdaging en dan kan het wel eens gebeuren dat het kloppen op de poort van de A-klasse voor Jong Colombia tevergeefs is geweest. Wat niet wegneemt dat we er op rekenen, dat Jong Colombia morgenavond als A-klasser naar huis terugkeert.

Uniao Portugues had voor de competitie begon, zijn program om het kampioenschap te winnen goed in elkaar gezet. Bij de eerste wedstrijd de beste strooiden de jongens van Scherpenheuvel al zand in de machine, die Uniao naar de titel moet brengen. Dat betekende twee verliespunten, waarvan het naderhand bleek, dat ze zeer kostbaar waren. Zoals de zaken nu staan ligt de titel buiten het bereik van Uniao en dat zullen de knapen van Scherpenheuvel, die daarvan de grootste oorzaak zijn, morgenavond ondervinden, wanneer ze Uniao weer in de ogen moeten zien. Maar de knapen zijn niet bang.

OPEN KNOCKOUT TENNISTOURNOOI

Op Zaterdagavond 18 April 19.30 uur zal er een aanvang gemaakt worden aan een tennis knock-out tournooi in het nieuwe tennisstadion op Mundo Nobo.

Iedereen kan hier aan meedoen, zowel dames als heren.

Er wordt „best of one" (een set) gespeeld; de winnaar van een set komt in de volgende ronde; de verliezer valt af.

Er kan ingeschreven worden bij de baanbeheerder op het tennisstadion tel. 3110 en bij de wedstrijdleider tel. 1166.

Het inleggeld bedraagt *f*. 2,50. Het bestuur van de N.A.L.T.B. nodigt alle tennisliefhebbers uit om deze komende interessante wedstrijden bij te wonen. Entree *f* 1.—.

De wedstrijdleider is de heer W. Claessens.

NABLO VERGADERT, ABB TREEDT TOE

Gisteravond kwam onder voorzitterschap van de heer Norman Chumaceiro de NABLO in vergadering bijeen ter bespreking van een groot aantal punten waaronder de verkiezing van een aantal bestuurderen die periodiek aftreden in gevolge de statuten.

Er heerste een geanimeerde stemming, waarbij enkele belangrijke besluiten werden genomen. Zo trad de Arubaanse Base Ball Bond toe tot de NABLO, waarmede duidelijk werd aangetoond, dat de NABLO begrip en belangstelling toont voor het Arubaans standpunt m.b.t. de sport aangelegenheden. Ook werd door de NABLO gevoeld, dat de sportbelangen het beste gediend waren indien men zou komen tot een Antilliaanse Voetbalbond en Baseballbond. De merkwaardige omstandigheid deed zich nu voor, dat de CVB wel internationaal is aangesloten en de AVB niet, dat de Arubaanse Baseball Bond op zijn beurt weer internationaal is aangesloten en de Curaçaose Baseball Bond niet.

Van de zijde van de CVB werden geen opmerkingen gelanceerd m.b.t. de ons inziens vruchtbare gedachte om te komen tot de oprichting van een Antilliaanse Voetbalbond. De laatste Costa Rica „onderneming" bewijst wel hoe fnuikend verdeeldheid kan werken.

Tot voorzitter werd gekozen, daar de heer N.V. Chumaceiro zich, gelijk wij reeds meldden, niet herkiesbaar stelde, de heer H. Dennert, vice voorzitter werd de heer Fr. de P. Wever (Aruba). Voorts werden de heren G.C. Hagemans, W. Willems, D.L. Capriles, W.A. Goilo, A.A. Lieder, O. Marug, N. Chumaceiro, M. Maduro, P.O. Willems en I Meit gekozen. De niet aftredende bestuursleden zijn Fr. de P. Wever, H. Dennert, A van Meeteren, Boutmy, Cuales de Haseth, St. Muller, H. Prince, L. Prince en W. van Rosberg.

Het oude plan van frater Canutus om een sportpark aan te leggen beoosten de haven zal worden bestudeerd.

SURINAME

's-Gravenhage. — De rechtbank te 's Gravenhage heeft de eis van de ex-N.S.B.'er C. Miga tegen de staat der Nederlanden en de rechtspersoon Suriname afgewezen. Hij had de staat en Suriname doen dagvaarden en Nf 59.400 of zoveel de rechtbank hem zou toewijzen als schadevergoeding geëist omdat hij 10 Mei 1940 in Nederlands Indië naar zijn mening ten onrechte gevangen en in 1941 naar Suriname werd overgebracht. Door zijn gevangenneming was hij zijn betrekking kwijt en tijdens zijn internering waren hem naar zijn zeggen verschillende eigendommen ontstolen. Hij werd veroordeeld in de kosten van het geding, zijnde Nf 402,50 voor zijn eis tegen de staat en Nf 177,75 voor zijn eis tegen de rechtspersoon Suriname De rechtbank verklaarde zich niet bevoegd kennis te nemen van de eis, die hij tegen de republiek Indonesië had ingediend.

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is benoemd tot ridder in de orde van Oranje-Nassau mevrouw A. Ensberg-Vyent, lid van de kerkeraad van de Zuiderkerk te Paramaribo. Aan mej. J. Reicker, hoofddienares van de Zuiderkerk te Paramaribo en aan A. de Randamie, organist en koorleider van de Zuiderkerk is de eremedaille verleend verbonden aan de orde van Oranje Nassau.

AGENDA

WEST-END: „El Portero" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The Turning Point" 19 en 21 uur.

ROXY: „Singapore" 19 en 21 uur.

JOLLY FELLOWS CLUB: Expositie schilderijen-opening 20.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst hr. O. de Korte, van 7 uur — 15 uur, tel. 1758.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Veeris, tel. 5747.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Handelskade 6. werkdagen van 07.00 — 19.00 uur.
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 19.00.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

CUROM

Dinsdag: 17.30 Uitzending voor de kleinere kinderen in het Nederlands; 17.50 Grammofoonplaten; 18.05 Cumpleanos; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.30 Uitzending in het Papiament; 19.30 „... handel biedt"; 20.30 „Boeken ... aandacht"; 20.45 „Een half uur ... poëzie in klanken en woorden" olv. ... 21.15 „Swing, sweet and jazz"; ... muziek; 22.15 „Vandaag en morgen" Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.10 ... Iedereen; 19.30 Nederlandse Kroniek ... „Om en Om"; 20.05 Voor de West ... Caraibisch commentaar in het ... Haiti; 20.30 De Verenigde Naties ... Intermezzo; 20.55 Avondgebed ... Mijnsbergen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Dinsdag: 17.00 Hawaian muziek ... Voor Kinderen; 17.25 Heineke's ... Voor de jarigen op de Antillen; 18.... siek programma; 18.40 Nieuws; ... Conjunto Casino; 19.30 Volks- en ... lijke ziekten; 19.50 Klassieke Mu... ziek; 20.00 Advertenties; 20.10 Radio Universiteit; 20.50 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, ...
J. N. F. Jung, 01.30 — 05.30 uur, ...

Personeel Afdeling:
Dinsdag, 14 April 12.00 uur tot ...
Zaterdag, 18 April 12.00 uur J. v.d. ...
Valkenweg 18, J.D., tel. 4436; b.g.g. inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling: H. A. Sch... Parallelweg No. 23, J.D., tel. 4458.

C.S.M.

Rederij: P. W. K. Zuiderent, tel. ...
Scheepsagentschap: 08.00 — ... kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — ... G. H. van Leeuwen tel. 2054; 23.00 — ...

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 uur tel. 2276 ... 1.00 — 7.30 uur W. v.d. Heydt, tel. ...

Bioscoop: Dinsdag: „The Story of ... Rogers". Toegang boven 16 jaar.

GOEDE GETUIGEN

door

E. J. RATH

Zelfs Mary moest zich wel verbazen over de grote verandering, die er met Bill Marshall had plaats gegrepen. Hij scheen plotseling volwassen te zijn geworden. Hij praat niet meer op zo'n snoeverige jongensmanier. Hij was een man geworden, die het wanhopige besluit had genomen, zijn eigen wil door te drijven, en daartoe geen middelen ontzien zou. Maar haar tijd was nog niet daar.

„Ik trouw met meneer Stearns," herhaalde zij koppig.

„Tante Carolina," zei Bill kalm, „de zaak is beslist. Ik trouw met juffrouw Norcross."

Er werden blikken gewisseld tussen Peter, Mary, Nell en tante Carolina. De laatste keek haar neef glimlachend aan.

„O," zei ze, „wil je met juffrouw Norcross trouwen, William? Dat verandert natuurlijk. Maar dit is juffrouw Norcross niet, neef. Dit is juffrouw Wayne."

Zij legde een hand op Mary's arm.

Bill spande zich seconden lang in om het te begrijpen, maar slaagde niet. Hij zag vier personen tegen hem staan glimlachen. Het was om dol te worden.

„Heet je geen Norcross?" vroeg hij.

Mary schudde het hoofd.

„Heet je — Wayne?" stotterde hij.

„Mary Wayne."

„Maar.... hoe...."

Hij zweeg weer om het verbazingwekkende nieuws te overdenken. Ze hadden hem voor de gek gehouden. Ze stonden nu nog te lachen. Opeens keek hij weer koppig. Hij doorboorde Mary met een vaste blik.

„Nou, laten we die namenkwestie maar even laten rusten. Ik wil je één ding vragen. Wie zijn secretaresse ben je?"

„De uwe," antwoordde Mary.

„Dus daar is geen kwestie over?"

„Helemaal niet; ik heb zelf altijd gezegd, dat ik uw secretaresse was."

„Mooi," zei Bill. „Ik heb iets zakelijks, dat op het kantoor behandeld moet worden. Kom mee, juffrouw de secretaresse."

Hij tilde haar op, nam haar onder zijn ene arm en liep zo de bibliotheek uit. Mary was te verbaasd om zich te verzetten.

Tante Carolina staarde hen na en schudde het hoofd.

„Ik begin te geloven," zei ze, zich tot Peter wendend, „dat William nu toch zijn zin zal door drijven."

„Rekent u daar maar gerust op, tante Carolina," zei de bediende.

HOOFDSTUK XXIII

De zaken, die Bill Marshall te behandelen had, namen meer dan een half uur in beslag. Toen er een overeenkomst gesloten moest worden, moest Mary Wayne toegeven, dat hij onbarmhartig en onverzettelijk was. Hij liep met grove schoenen over de bezwaren heen; hij vertrapte ze.

„Je bent nog erger dan een trust," zei ze, met een paar spottende ogen.

„Ik ben een monopolie," gaf hij toe. „Ik heb de hele wereld."

Mary zuchtte en begon zijn das recht te schikken.

„Maar je hebt me erg lelijk behandeld," klaagde zij.

„Omdat ik van je hield," zei hij, en nog eens kuste hij haar. „Moet ik dat nu allemaal nog eens uitleggen?"

„O, goed, Bill Marshall. Als je er bezwaar tegen hebt, om het uit te leggen...."

„Heb ik gezegd, dat ik er bezwaar tegen had? Ik hèb er geen bezwaar tegen."

„Laat dan eens horen, of je het tweemaal op dezelfde manier kunt doen."

Dus begon Bill nog eens van voren af aan. Misschien gaf hij de uitleg niet in dezelfde woorden, maar het kwam toch op hetzelfde neer. Mary's haar raakte er weer helemaal door in de war en haar sproeten gingen weer onder in een zee van rood.

„O, Bill," fluisterde zij, haar gezicht verbergend.

Toen zij weer neerdaalden uit de hemelen en de gewone dingen in het kantoor herkenden, stelde Mary een vraag.

„Bill, denk je, dat Peter het echt meent met Nell?"

„Hoezo?"

„Omdat zij het wèl meent. — heel erg zelfs."

„Goed, dan doet hij het ook, of ik draai hem zijn nek om."

„Da's lief van je, Bill. Ik wil haar gelukkig zien worden."

Een minuut later vroeg zij weer:

„Bill?"

„Ja?"

„Wat zou je tante zeggen over — ons?"

„Laten we maar gaan kijken."

Zij vonden tante Carolina in haar huiskamer. Zij keek over haar gouden bril heen en hield een vinger in haar boek.

„Wat nu weer?" vroeg zij, maar haar toon was geduldig. „Zijn de zaken al afgehandeld?"

„Ja, tante Carolina," bevestigde Bill. „Ik heb besloten, van de grote wereld af te zien."

„Misschien moeten we zeggen, dat de grote wereld van jou af heeft gezien, William. Maar dat is al erg genoeg. Ik heb er eens over gedacht, en ik geloof, als je liever in zaken gaat...."

Bill viel haar in de rede.

„U maait ons het gras voor de voeten weg, tante Carolina. Dat hebben we al besloten. Ik ga zaken doen. Ik weet nog niet wat — maar het gebeurt."

„Dat kan later nog wel beslist worden," zei zijn tante. „Ik ben erg tevreden, William. Misschien heb ik me vergist, dat ik probeerde.... Enfin, daar zullen we maar niet meer over spreken."

Mary Wayne stond te schuifelen van ongeduld.

„En ik heb ook besloten, me niet meer met beeldhouwerskunsten te bemoeien," vervolgde Bill.

Tante Carolina keek hem achterdochtig aan.

„Je mag wel oppassen, Bill. Weet je zeker, dat je goed gezond bent?"

Bill lachte.

„Uitstekend zelfs. En wat Peter Stearns...."

Mary, die hoe langer hoe onrustiger was geworden, legde een hand over zijn mond. Toen rende zij naar voren, viel op haar knieën en begroef haar hoofd in tante Carolina's schoot.

„Hij is aan het plagen — ons allebei," zei ze met een verstikt stemgeluid. „We wouen u heel iets anders komen zeggen."

Tante Carolina streelde haar hoofd.

„Wat wou je dan zeggen?" vroeg zij.

Mary keek op.

„Wilt u — vindt u goed — dat ik met Bill Marshall trouw, tante Carolina?"

De ogen achter de brilleglazen lachten.

„Omdat je tante Carolina tegen me zegt," sprak zij, „zal ik het maar goedvinden, kind."

Mary omhelsde haar.

Toen gingen Bill en zij op zoek naar Peter Stearns en Nell. Er werd gezegd, dat die in de bibliotheek waren. Toen zij weggingen, riep tante Carolina:

„Als William vraagt, of je goede getuigen hebt, kom dan maar bij mij, kind."

Mary slaakte een gilletje.

„O, toe! Spreekt u niet over getuigschriften! Ik kan het woord niet meer horen. Bill zal zonder goede getuigen moeten nemen."

Bill pakte haar.

En tante Carolina zette haar bril recht en deed haar boek weer open.

„Nu is er maar één ding, dat me echt spijt," zei ze halfluid. „Nu kom ik nooit te weten, wat ze zeggen over die dochter van mevrouw Rokeby-Jones."

EINDE.